

Arrest

nr. 251 239 van 18 maart 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE LAT
Capucienenlaan 63
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2021 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 maart 2021 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE LANGE, die *loco* advocaat A. DE LAT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij, komende uit Tirana, Albanië, wordt op 12 maart 2021 staande gehouden op de luchthaven Brussel Nationaal te Zaventem. De verzoekende partij is in het bezit van een Albanees paspoort geldig van 15 oktober 2020 tot 14 oktober 2030.

1.2. Op 13 maart 2021 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot terugdrijving. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Op 12.03.2021 om 22:00 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel National Airport, werd door ondergetekende, (...)

de mevrouw :

(...)

die de volgende nationaliteit heeft Albanië

wonende te [...]

houder van het document Paspoort nummer (...)

afgegeven te MPB op : 15.10.2020

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Tirana met TB2952 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(...)

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar België komen om haar schoondochter bij te staan. Ze verklaart dat haar schoondochter zwanger is en dat ze haar komen helpen want haar zoon moet gaan werken in de dag en zij reeds een zoon hebben van 2 jaar. Betrokkene is in het bezit van een terugkeerticket op datum van 03.05.2021. Volgens de maatregelen Covid- 19 is haar reis niet een essentieel reis.

(...)

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°) 2

Reden van de beslissing: Gezien de elementen inzake essentiële verplaatsing niet alleen opgesomd zijn in het MB van 26.01.2021, maar ook aanpassing zij van art 21 van het MB van 28.10.2020 dient te worden vermeld. Gezien de bepalingen voorzien in het Ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (zie motivatie niet essentieel reis onder (E).”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

De verzoekende partij bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door de verwerende partij, vermoed.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, §4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *“De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”*

2.2.2. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Uit de bespreking van het middel blijkt dat de verzoekende partij eveneens artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) geschonden acht.

De verzoekende partij zet haar enig middel uiteen als volgt:

“Overwegende dat de formele motiveringsplicht, zoals onder meer neergelegd in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Het loutere feit dat een beslissing formeel is gemotiveerd, betekent niet dat er geen kritiek kan worden geuit inzake die formele motivering. Zelfs al is een beslissing formeel gemotiveerd, dan nog kan kritiek worden geuit op het feit dat de motivering niet afdoende is.

De Raad van State stelt hieromtrent “Pour satisfaire aux exigences des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, tout acte administratif doit faire l’objet d’une motivation formelle, laquelle consiste en l’indication, dans l’acte, des considérations de droit

et de fait servant de fondement à la décision. La motivation doit être claire, complète, précise et adéquate afin de permettre aux intéressés de vérifier que la décision a été précédée d'un examen des circonstances de l'espèce. L'étendue nécessaire de la motivation dépend des circonstances dans lesquelles la décision est prise. L'objectif poursuivi par l'obligation de motivation formelle est, du point de vue de l'administré, de lui permettre de connaître immédiatement les motifs qui sous-tendent la décision qui le concerne et d'ainsi pouvoir apprécier en pleine connaissance de cause l'opportunité de contester cette décision" (RvS, 26 februari 2013, nr. 222.630.).

Dat het materieel motiveringsbeginsel wordt erkend als een niet geschreven grondrecht, waarbij iedere administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, m.a.w. door wettige of deugdelijke motieven. Een middel gebaseerd op een schending van het materieel motiveringsbeginsel stelt de rechtvaardigingsgronden van een administratieve rechtshandeling in vraag. Aan de grondslag van een besluit dienen zorgvuldig vastgestelde feiten te liggen.

Overwegende dat art. 62 Vw stelt dat alle beslissingen met redenen omkleed dienen te zijn.

Overwegende dat het zorgvuldigheidsbeginsel een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is, dewelke inhoudt dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing (Cass. 8 april 2011, nr. 212.579.).

Krachtens dit beginsel dient " aucune décision administrative ne peut être régulièrement prise sans que son auteur ait, au préalable, procédé à un examen complet et détaillé des circonstances de l'affaire sur laquelle il entend se prononcer". Dit principe " oblige dès lors l'autorité à effectuer une recherche minutieuse des faits, à récolter tous les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin de pouvoir prendre la décision en pleine connaissance de cause, après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce." (C.E., n° 221.713 du 12.12.2012.)

In haar bestreden beginsel houdt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor dat verzoekster niet in het bezit is van de documenten die het doel van haar verblijf aantonen en / of dat zij een gevaar voor de volksgezondheid zou kunnen betekenen(art. 3, eerste lid 3°, 6° en 7 Vw).

Hierbij stelt hij onder punt (E).

"Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar België te komen om haar schoondochter bij te staan. Zij verklaart dat haar schoondochter zwanger is en dat ze haar komen helpen want haar zoon moet gaan werken in de dag en zij reeds een zoon hebben van 2 jaar. Betrokkene is in het bezit van een terugkeerticket op datum van 3 mei 2021. Volgens de maatregelen Covid-19 is haar reis niet een essentiële reis."

Verder onder punt (I)

"Reden van de beslissing : Gezien de elemnten inzake essentiële verplaatsing niet alleen opgesomd zijn in het MB van 26 januari 2021 , maar ook aanpassing zij van art. 21 MB van 28 oktober 2020 dient te worden vermeld.Gezien de bepalingen voorzien in het Ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus Covid-19 te beperken (zie motivatie niet essentiël reis onder (E)).

Verzoekster betwist de motivering van de gemachtigde met name dat zij geen 'essentiële reis' deed , minstens dat de gemachtigde niet motiveert waarom zij niet onder het toepassingsgebied valt van het MB van 26 januari 2021 en 28 oktober 2020.

Bijlage 3 bij het MB van 26 oktober 2020 omschrijft de volgende reizen als essentieel:

"9° de reizen om humanitaire reden (met inbegrip van de reizen om dwingende medische redenen of de verderzetting van een dringende medische behandeling alsook om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon)".

Bijlage 2 bij het MB van 26 januari 2021 omschrijft de volgende reizen als essentieel:

“4° de reizen omwille van humanitaire redenen, in het bijzonder:

- reizen om medische redenen of de verderzetting van een medische behandeling;*
- reizen om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon;*
- bezoeken in het kader van palliatieve zorgen”;*

Uit de bewoordingen van het MB blijkt dat de omschrijving van de humanitaire redenen een niet-exhaustieve opsomming betreft.

Verzoekster gaf naar aanleiding van haar gehoor aan dat zij om humanitaire redenen naar België kwam, met name om haar zwangere schoondochter bij te staan en dit omdat haar zoon in de onmogelijkheid is om dit te doen.

In die zin wijst verzoekster erop dat dit op voorspraak gebeurde op voorspraak van de gynaecoloog en de huisarts en dit omdat mevrouw M.O. (...) lijdt aan ernstige zwangerschapsmisselijkheid . (zie AD)

Het staat derhalve vast dat er medische redenen voorhanden zijn die het bezoek van verzoekster aan haar zoon en schoondochter rechtvaardigen.

Daarenboven beschikte verzoekster over een negatieve PCR-test en zou zijn in quarantaine gegaan zijn, zodat er geen enkele sprake was van enig besmettingsgevaar.

... minstens motiveert de gemachtigde van de Staatssecretaris niet waarom het bezoek van de verzoekster aan haar schoonfamilie geen humanitaire reden uitmaakt. De bestreden beslissing stelt enkel dat de reis geen essentiële reis zou uitmaken, doch er wordt nergens toegelicht waarom niet voldaan zou zijn aan de humanitaire reden . Men beperkt zich in de bestreden beslissing louter tot de stereotype vermelding dat er geen bijzondere omstandigheden zouden zijn, quod certe non.

De bestreden beslissing hult zich dan ook in stilzwijgen omtrent de feitelijke grondslag voor de afwezigheid van een essentiële reden. Verzoekster is dan ook op grond van deze gebrekkige motivering niet in staat om kennis te nemen van de redenen waarom de DVZ de kwestieuze beslissing heeft genomen.

Er is dan ook sprake van een schending van het motiveringsbeginsel.”

2.2.3. In de wet van 29 juli 1991 wordt voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing tot teruggedrijving wordt duidelijk verwezen naar artikel 3, eerste lid, 3° en 6°/7° van de Vreemdelingenwet als wettelijke basis voor het afleveren van een beslissing tot teruggedrijving. Eveneens wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (hierna: het MB van 26 januari 2021). Verder wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de verzoekende partij niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (artikel 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet) daar zij verklaart naar België te komen om haar schoondochter bij te staan, dat haar schoondochter zwanger is en zij haar komt helpen daar haar zoon moet geen werken en zij reeds een zoon hebben van 2 jaar, daar zij in het bezit is van een terugkeerticket op datum van 3 mei 2021 en volgens de maatregelen COVID-19 haar reis niet een essentiële reis is. Betreffende de toepassing van artikel 3, eerste lid, 6°/7° van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing verduidelijkt dat zij wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten van de Europese Unie te kunnen schaden waarbij de verwerende partij preciseerd: *“Gezien de elementen inzake essentiële verplaatsing niet alleen opgesomd zijn in het MB van 26.01.2021, maar ook aanpassing zij van art 21 van het MB van 28.10.2020 dient te worden*

vermeld. Gezien de bepalingen voorzien in het Ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (zie motivatie niet essentiël reis onder (E).”

2.2.4. De verzoekende partij betwist de motivering dat zij geen essentiële reis doet, minstens meent zij dat de verwerende partij niet motiveert waarom zij niet onder het toepassingsgebied valt van het MB van 26 januari 2021 en het MB van 28 oktober 2020. Zij wijst erop dat de bijlage 3 bij het MB van 26 (lees: 28) oktober 2020 de reizen om humanitaire reden (met inbegrip van de reizen om dwingende medische redenen of de verderzetting van een dringende medische behandeling alsook om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon) omschrijft als essentieel alsook dat de bijlage 2 bij het MB van 26 januari 2021 de reizen om humanitaire redenen, in het bijzonder “reizen om medische redenen of de verderzetting van een medische behandeling; reizen om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon; bezoeken in het kader van palliatieve zorgen”, omschrijft als essentieel. Zij betoogt dat uit de bewoordingen van het ministerieel besluit blijkt dat de omschrijving van de humanitaire redenen een niet-exhaustieve opsomming betreft. De verzoekende partij wijst erop dat zij naar aanleiding van haar gehoor aangaf dat zij om humanitaire redenen naar België kwam, met name om haar zwangere schoondochter bij te staan en dit omdat haar zoon in de onmogelijkheid is dit te doen. In die zin wijst zij erop dat dit op voorspraak gebeurde van de gynaecoloog en de huisarts en dit omdat haar schoondochter lijdt aan ernstige zwangerschapsmislukking. De verzoekende partij meent dat het vaststaat dat er medische redenen voorhanden zijn die haar bezoek aan haar zoon en schoondochter rechtvaardigen. Zij wijst er eveneens op dat zij beschikte over een negatieve PCR-test en in quarantaine zou zijn gegaan zodat er geen enkele sprake was van enig besmettingsgevaar. Zij betoogt dat de verwerende partij niet motiveert waarom haar bezoek aan haar schoonfamilie geen humanitaire reden uitmaakt, dat de bestreden beslissing enkel stelt dat de reis geen essentiële reis zou uitmaken, doch wordt er nergens toegelicht waarom niet voldaan zou zijn aan de humanitaire reden, dat de bestreden beslissing zich louter beperkt tot de stereotype vermelding dat er geen bijzondere omstandigheden zouden zijn, *quod certe non*. Zij betoogt dat de bestreden beslissing zich in stilzwijgen hult omtrent de feitelijke grondslag voor de afwezigheid van een essentiële reden. Volgens de verzoekende partij is zij op grond van deze gebrekkige motivering niet in staat om kennis te nemen van de redenen waarom de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen waardoor het motiveringsbeginsel is geschonden.

2.2.5. Daargelaten de vaststelling dat het attest van de huisarts van de schoondochter van de verzoekende partij dateert van na het nemen van de bestreden beslissing en aldus niet gekend was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de grensinspectie van 12 maart 2021, blijkt dat de verzoekende partij komende van Albanië werd opgehouden aan de grenscontrole op 12 maart 2021. Hieruit blijkt eveneens dat de verzoekende partij in het bezit was van een Albanese paspoort geldig van 15 oktober 2020 tot 14 oktober 2030 en van een terugkeerticket en dat haar zoon L.S., omwille van het feit dat de verzoekende partij zich enkel kan uitdrukken in de Albanese taal, gehoord werd. Uit de verklaringen van de zoon, zoals genoteerd in voormeld verslag van de grensinspectie, blijkt dat de verzoekende partij alleen reist, dat haar reismotief erin bestaat dat zij naar België komt om haar schoondochter bij te staan, dat deze zwanger zou zijn van een tweeling en hiervan veel ongemakken zou ondervinden waardoor de hulp van de verzoekende partij welkom zou zijn, te meer omdat haar zoon moet gaan werken tijdens de dag en zij reeds een zoon hebben van 2 jaar en dat de verzoekende partij bij haar zoon en diens familie zal verblijven. Voorts blijkt uit het verslag van de grensinspectie van 12 maart 2021 dat de verzoekende partij, naast tickets heen- en terugreis, een uittreksel van het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling van haar zoon L.S., een negatieve PCR-test, een getuigenschrift quarantaine, een PLF, een verklaring op eer en een kopie van de identiteitskaart heeft voorgelegd. Uit het door de verzoekende partij bij de grenscontrole voorgelegde uittreksel van het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling van haar zoon L.S. blijkt inderdaad dat L.S. gehuwd is met M.O. en een zoon heeft van 2 jaar. Op het uittreksel heeft de zoon L.S. handgeschreven toegevoegd: “Ik S.L. (...), zoon van B.L. (...) verwacht dat mijn moeder met verzoek van ons (mijn vrouw en ik) van 12/03/2021 tot 03/05/2021 bij ons komt verbleven (logeren) en mijn vrouw helpen met de zwangerschap. Mijn vrouw heeft veel last van overheven, duizeligheid en flauwvallen. Volgens de dokter: derde, vierde en vijfde maanden zijn de moeilijkste en zou best zijn dat iemand voor haar komt zorgen, oppassen. Mijn moeder zal ook de nodige dagen in quarantaine blijven en de corona regels respecteren.” Uit de door de verzoekende partij bij de grenscontrole voorgelegde verklaring op eer blijkt dat zij op eer verklaart dat haar reis een eenmalige verplaatsing op datum van 12 maart 2021 met een duur van 52 dagen is en onder één van de volgende categorieën valt die als

essentieel beschouwd worden volgens bijlage 2 van het ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, waarbij zij aankruist dat het gaat om *“een reis omwille van humanitaire redenen, in het bijzonder een reis om medische redenen of de verderzetting van een medische behandeling; een reis om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon; of een bezoek in het kader van palliatieve zorgen;”*.

2.2.6. De Raad stelt vast dat de verwerende partij op het eerste zicht niet betwist dat de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen van het MB van 26 januari 2021 en van het MB van 28 oktober 2020 van toepassing zijn, noch dat de voormelde ministeriële besluiten houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, reizen om humanitaire redenen als essentieel omschrijven. Evenmin betwist zij op het eerste zicht dat reizen om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon worden aangemerkt als essentiële reizen om humanitaire redenen.

2.2.7. Gezien de reglementaire bepalingen waarnaar de verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing een verbod bepalen op niet-essentiële reizen alsook bepalen in welke gevallen een reis omschreven kan worden als essentieel, gezien het motief in de bestreden beslissing erin bestaat dat volgens de maatregelen COVID-19 de reis van de verzoekende partij geen essentiële reis is, gezien de verzoekende partij, bij monde van haar zoon, verklaard heeft dat zij haar schoondochter komt bijstaan gezien dat deze zwanger zou zijn van een tweeling en hiervan veel ongemakken zou ondervinden waardoor haar hulp welkom zou zijn, te meer omdat haar zoon moet gaan werken tijdens de dag en zij reeds een zoon hebben van 2 jaar, gezien haar zoon schriftelijk verklaart dat zij verwacht dat de verzoekende partij bij haar en haar vrouw komt logeren om haar vrouw te helpen tijdens de zwangerschap, daar deze veel last heeft van overgeven, duizeligheid en flauwvallen en de dokter meent dat het best zou zijn dat iemand voor haar komt zorgen en gelet op het feit dat de verzoekende partij in een verklaring op eer uitdrukkelijk aangeeft dat zij zich beroept op het vallen van haar reis onder één van de categorieën die als essentieel beschouwd worden volgens bijlage 2 van het ministerieel besluit van 26 januari 2021 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, waarbij zij aankruist dat het gaat om *“een reis omwille van humanitaire redenen, in het bijzonder een reis om medische redenen of de verderzetting van een medische behandeling; een reis om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon; of een bezoek in het kader van palliatieve zorgen;”*, komt het de Raad *prima facie* voor dat de motiveringsplicht geschonden is doordat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt waarom de door de verzoekende partij duidelijk opgegeven redenen betreffende zorg en bijstand aan haar schoondochter die bij de zwangerschap moeilijkheden ondervindt en dient in te staan voor de zorg van een 2-jarige zoon, niet aanvaard worden als humanitaire redenen voor een reis en dus niet als essentiële reis. Ook uit de loutere opsomming van de door de verzoekende partij aangegeven omstandigheden van haar reis blijkt op het eerste zicht niet waarom de verwerende partij, niettegenstaande de ingeroepen omstandigheden als humanitaire redenen, de reis beschouwt als niet essentieel. De verwerende partij kan dan ook niet dienstig laten uitschijnen in haar verweernota dat aan de motiveringsplicht werd voldaan doordat de bestreden beslissing ingaat op de door de verzoekende partij aangehaalde elementen en neergelegde bewijsstukken. Ook uit de stukken van het administratief dossier kan op het eerste zicht niet blijken waarom de verwerende partij meent dat niettegenstaande reizen om humanitaire redenen als essentieel kunnen worden beschouwd, de door de verzoekende partij aangegeven redenen in het gehoor, in het schrijven van haar zoon op het voorgelegde attest van gezinssamenstelling en in de verklaring op eer, niet als humanitaire redenen kunnen aanvaard worden en er wel degelijk sprake is van een niet-essentiële reis.

2.2.8. Het betoog van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen in welke mate ochtendmisselijkheid bij zwangere vrouwen een dermate ernstige medische aandoening is die specifiek haar hulp vereist, dat evenmin wordt aangetoond dat de ochtendmisselijkheid van de schoondochter abnormaal of onrustwekkend zou zijn in tegenstelling tot een normaal verschijnsel in het begin van de zwangerschap, dat dit evenmin blijkt uit het schrijven van dokter K.J. van 13 maart 2021 waarin enkel hulp voor de schoondochter van de verzoekende partij geadviseerd wordt doch niet onontbeerlijk geacht, dat de verzoekende partij niet aantoonde in welke mate haar zoon en schoondochter enkel beroep zouden kunnen doen op haar hulp en niet van instanties hiertoe bevoegd, zoals thuisverpleging, vormt een *a posteriori*-motivering die niet is terug te vinden in de bestreden beslissing, noch in het administratief dossier zodat de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang wordt gebracht (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865) en dit de verzoekende

partij de mogelijkheid ontnemt om haar beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, *Boudjlida*, ptn 38 en 59).

De verwerende partij stelt tot slot in haar nota met opmerkingen dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing. Echter blijkt uit het verzoekschrift dat de verzoekende partij wel degelijk de motivering betwist dat zij geen essentiële reis doet en stelt dat de bijlage 3 bij het MB van 26 (lees: 28) oktober 2020 de reizen om humanitaire redenen met inbegrip van de reizen om dwingende medische redenen of de verderzetting van een dringende medische behandeling alsook om bijstand of zorg te verlenen aan een oudere, minderjarige, gehandicapte of kwetsbare persoon omschrijft als essentieel, dat zij naar aanleiding van haar gehoor aangaf dat zij om humanitaire redenen naar België kwam, met name om haar zwangere schoondochter bij te staan en dit omdat haar zoon in de onmogelijkheid is dit te doen en er in die zin op wijst dat dit op voorspraak gebeurde van de gynaecoloog en de huisarts en dit omdat haar schoondochter lijdt aan ernstige zwangerschapsmisselijkheid, dat het vaststaat dat er medische redenen voorhanden zijn die haar bezoek aan haar zoon en schoondochter rechtvaardigen. Bovendien, gelet op het feit dat zij niet op de hoogte is van de redenen waarom de door haar opgegeven feitelijke omstandigheden die zij inroept als humanitaire redenen die haar reis verantwoorden, niet kunnen aanvaard worden om aan te tonen dat de reis als essentieel dient beschouwd te worden, kan het de verzoekende partij niet ten kwade worden geduid geen (andere) concrete elementen aan te brengen om de overweging van de verwerende partij dat de reis niet essentieel is volgens de maatregelen COVID-19 te weerleggen.

2.2.9. De verzoekende partij voert *prima facie* terecht de schending van de formele motiveringsplicht aan.

Het enig middel is in de besproken mate ernstig. De beschouwingen van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk.

2.2.10. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.3.1. Overeenkomstig artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3.2. Gelet op het wijzen op de familiale belangen door de verzoekende partij en de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.3. Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

2.4. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat aan de drie voorwaarden om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugnijving werd voldaan.

Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 maart 2021 tot teruggedrijving (bijlage 11) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER